

Collectievorming, in kort bestek.

Op deze bijzondere dag wil ik, zonder de tallozen te kort te willen doen die aan het archief van de stichting in de afgelopen 35 jaar hebben bijgedragen, enkele van de voornaamste bronnen van oorsprong van het stichtingsarchief noemen. Want zonder hen was dit archief niet zo rijk geworden als het nu is.

Specifiek voor de documentatie in het Indisch Thee- en Familie-Archief, gesticht in 1983, is de oorsprong in familieverband. Twee broers en twee zusters Van der Hucht, wier vader, luitenant-kolonel in Franse dienst Albertus van der Hucht, in 1812 op de retraite van Moskou was gesneuveld, voeren in 1844 met hun gezinnen naar Java om zich daar voorgoed als kolonisten te vestigen. Zij en hun nazaten en aanverwanten in vier generaties waren daar ruim honderd jaar werkzaam in de thee- en kinacultuur en in andere maatschappelijke activiteiten. Ieder van de vier broers en zusters Van der Hucht heeft via hun nazaten documentatie van die Indische eeuw nagelaten. En in iedere generatie was wel iemand die deze documentatie heeft verzameld en gekoesterd.

Van de nazaten van Jan Pieter van der Hucht (1797-1846) noem ik de aangetrouwde families De Waal en Haitink, met name de heer Leonard de Waal (*1919, vader van onze voorzitter), en de heer Herman C. Haitink (1911-2008). Zij hebben de stichting overladen met brieven, foto's, actes en verdere documentatie van de eerste Indische generatie.

Van de nazaten van Alexandrine Albertine Holle-van der Hucht (1802-1878; Gang Holle, in Batavia, is naar haar vernoemd) noem ik mevrouw Louise J.R. Dames-Holle (1914-2000), Norbert P. van den Berg (*1941) en mevrouw Albertine C. Wehlburg-Denninghoff Stelling (1897-1988), die hun Holle documentatie genereus ter beschikking stelden.

Van de nazaten van Willem van der Hucht (1812-1874) noem ik met name nazaten van zijn dochter Wilhelmina Francoise (Mientje) van der Hucht (1841-1903), die ons verrijkten met een fotoalbum uit 1862, samengesteld ter gelegenheid van haar huwelijk met James MacLachlan (1825-1903). Gewapend met dat fotoalbum begon in 1975 mijn kennismaking met Norbert van den Berg, acht jaar later medeoprichter van onze stichting. In 2005 publiceerde hij met Steven Wachlin een prachtig fotoboek van dat fotoalbum.

Bij de bovengenoemde vier Indiëgangers Van der Hucht met hun gezinnen, die voornamelijk op de theeonderneming Parakan Salak in het Buitenzorgse (vanaf Buitenzorg acht uur gaans te paard) vertoefden, is het niet gebleven.

Uit het kinderrijke gezin van Albertus van der Hucht (1762-1812) en Carolina Frederica van Wijnbergen (1871-1942) ontsprongen namelijk nog een viertal Indische takken. Hun in Nederland gebleven dochter Anna Jacoba Kerkhoven-van der Hucht (1795-1856) had twee zonen en twee kleinzonen die eveneens kozen voor een Indische carrière.

Anna Jacoba's jongste zoon Eduard Julius Kerkhoven (1834-1905) werd in 1860 door zijn oom Willem van der Hucht meegenomen naar theeonderneming Parakan Salak. Eduard Julius stond aan de basis van de Soekaboemische Kerkhoven tak (theeondernemingen Sinagar, Panoembangan). Anna Jacoba's veel oudere zoon Rudolph Albertus Kerkhoven (1820-1890) volgde in 1866 met diens complete gezin naar Indië. Rudolph stond aan de basis van de Bandoengse Kerkhoven tak (theeondernemingen Ardja Sari, Gamboeng, Malabar en Negla). Van hun nazaten, met name van Vincent J.J. Kerkhoven (1948-2017), Constant L.M. Kerkhoven (1908-1984), Hans E. Kerkhoven (1925-2015), Carla E. Brans-Kerkhoven (1920-2002) en Marga C. Kerkhoven (1923-2013, moeder van onze

penningmeester) ontving de stichting enorm veel documentatie, van met name de tweede en derde generatie.

De twee kleinzonen van Anna Jacoba Kerkhoven-van der Hucht die voor een Indische loopbaan kozen zijn zonen van haar jongste dochter Paulina Emilia Bosscha-Kerkhoven (1833-1910), te weten Johannes Bosscha (1857-1940) en Karel A.R. Bosscha (1865-1928). Zij kwamen uit in Indië in 1887 en 1888 en werden administrateur op respectievelijk de thee- en kinaondernemingen Taloen (1902) en Malabar (1896) op de Pengalengense hoogvlakte. Een dochter van Johannes Bosscha, mevrouw Carmen C. Erdbrink-Bosscha (1884-1967) legde een omvangrijke Bosscha/Kerkhoven familiearchief aan, waarvan de stichting middels haar zoon Dirk P. Bosscha Erdbrink (1922-2004) en diens nazaten dankbaar gebruik heeft mogen maken.

En zo staat de stichting op de schouders van reuzen en zet zij hun werk voort met het bewaren van de herinneringen aan en het koesteren van de prestaties van vier generaties van een familieclan actief in de theecultuur op Java in de laatste eeuw van Nederlands-Indië.